

ՀՀ Վարչապետ, ՀՊՄՀ Խորհրդի նախագահ՝
Տիգրան Սարգսյան

ՀՀ ՎԱՐՉԱՊԵՏ, ՀՊՄՀ ԽՈՐՀՐԴԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՏԻԳՐԱՆ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՈՂՋՈՒՅՆԻ ԽՈՍՔԸ

Թեման, որ մենք այսօր ձեզ հետ միասին պետք է քննարկենք, ունի մի շարք առանձնահատկություններ:

Ես ցանկանում եմ ձեր ուշադրությանը ներկայացնել այն գոյաբանական սկզբունքները, որոնցով ղեկավարվում է ՀՀ գործադիր իշխանությունը, և բարձրացնել հարցեր, որոնց պատասխաններն ակնկալում ենք ստանալ այստեղ ներկա գիտնականներից:

Համաշխարհային ճգնաժամն առավել սուր ձևով է ներկայացնում փոխակերպվող հասարակության խնդիրները և պահանջում արդյունավետ լուծումներ, որոնք թույլ չեն նվազեցնել քաղաքացիների կենսամակարդակը: Մյուս կողմից՝ քաղաքական գործիչները քաջ գիտակցում են, որ գիտությունն ի վիճակի չէ պատասխանելու շատ հարցերի:

Մենք փորձել ենք դուրս բերել այն հիմնարար, կարևորագույն առանձնահատկությունները, որոնք բնորոշում են մեր ներկան:

Առաջին՝ մենք ապրում ենք մի աշխարհում, որի առաջնային բնութագրիչը արագ փոփոխությունն է: Երբևէ մարդկությունը չի ապրել այնպիսի ժամանակներում, երբ փոփոխություններն այդքան ակնհայտ են: Մի սերունդը չի հասցնում ամբողջությամբ այն յուրացնել, հասկանալ հենքային գործընթացները, բացահայտել օրինաչափություններ, դրանից ելնելով ձեռակերպել խնդիրներ և դրանց լուծումներ տալ:

Ժամանակակից աշխարհի երկրորդ առանձնահատկությունն այն է, որ էապես ուժգնացել են փոխադարձ ազդեցությունները: Աշխարհն այսօր շատ ավելի բաց է, քան քսան կամ հիսուն տարի առաջ. պետությունների փոխազդեցություններն էական նշանակություն ունեն:

Երրորդ առանձնահատկությունն այն է, որ ակնհայտորեն ձևավորվում է որակապես նոր տիպի հասարակություն, որին շատ հաճախ անվանվում են պոստինդուստրիալ:

Հասարակության հիմնական հարաբերությունների ձևավորման առանցքում պետք է լինի ոչ թե ապրանքների, այլ գիտելիքի արտադրությունը:

Հաջորդ առանձնահատկությունը բխում է նախորդից. եթե հենքային գործընթացի հիմքում ընկած լինի գիտելիքի արտադրությունը, ապա հասկանալի է, որ հիմնական ռեսուրսը կլինի մարդը: Ժամանակակից կհամարվի այն հասարակությունը, որը կստեղծի առավել բարենպաստ պայմաններ մարդու՝ նոր գիտելիքներ ստեղծելու համար:

Փոխակերպվող հասարակության մյուս առանձնահատկությունը արժեքային համակարգի ճիշտ կողմնորոշումն է:

Պետք է ճշգրտել ժամանակակից հասարակությանը բնորոշ արժեքները, գրված և չգրված կանոնները և հասկանալ մարդկության զարգացմանը խոչընդոտող հնամաշ արժեքները:

Կան բավականին բուռն շրջադարձեր, որոնց լուծումները միանաշնակ չեն:

Մենք պետք է համակերպվենք այն մտքին, որ աշխարհը գնում է ոչ միայն միաձուլման և միասնական ստանդարտների ներկրման, այլև պայքարում է իր տեսակի և առանձնահատկությունների՝ արժեքների համար:

Այդ տեսակետից ազգային մշակույթի զարգացումը, ազգային ինքնության պահպանումը նույնպես ունի ֆունդամենտալ նշանակություն:

Մենք պետք է գտնենք եզրեր փոքրացող աշխարհի միասնական ստանդարտների և բազմազանության միջև:

Մի քանի տարի առաջ տեղի ունեցած տնտեսագիտության համաշխարհային մեծության ֆինանսական հավաքի ժամանակ բոլոր գիտնականները խոսում էին սպասվելիք ֆինանսական և տնտեսական ճգնաժամի մասին: Նրանցից ոչ մեկը համարձակություն չունեցավ բացատրելու դրա հիմնական պատճառները. համերաշխությունը ձևավորվեց միայն հետևյալ հարցի շուրջ՝ ճգնաժամից հետո մենք կբացատրենք, թե որոնք են ճգնաժամի պատճառները և ինչ է պետք անել:

Մարդկությունը թևակոխել է զարգացման մի նոր փուլ, որը ենթադրում է շարունակական փոխակերպումներ:

Այս առանձնահատկությունը մշտապես հետապնդելու է մեզ: Պետք է ստեղծել նախադրյալներ, որ քաղաքացիները պատրաստ լինեն ընկալելու մշտապես փոփոխվող հասարակությանը:

Այդ տեսակետից մեր սպասելիքները գիտաժողովից մեծ են: Բոլորիս ցանկանում եմ բեղմնավոր աշխատանք հավաստիացնելով, որ գիտաժողովի արդյունքները լինելու են Կառավարության ուշադրության կենտրոնում: